

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی باطن قرآن کریم از دیدگاه علامه طباطبایی و علامه جوادی آملی

محل انتشار:

دوفصلنامه مطالعات تفسیر تطبیقی، دوره 8، شماره 1 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

محمد شریفی - دانشیار گروه علوم قرآن و حدیث، دانشگاه مازندران، بابل، ایران.

لیلا رمضان نیا - طلبه سطح ۴ رشته تفسیر تطبیقی، آموزش عالی حضرت خدیجه، بابل، ایران.

خلاصه مقاله:

یکی از مباحث مهم علوم قرآن و تفسیر، مسأله «باطن» است. علامه طباطبایی و علامه جوادی آملی از جمله مفسرانی هستند که در زمینه باطن قرآن کریم دیدگاهی قابل تحلیل و تامل ارائه کرده‌اند. در این مقاله با روش توصیفی-تحلیلی، ماهیت بطون قرآن و اعتبار باطن در تفسیر، از نگاه ایشان و مولف‌هایی که برای دیدگاه خود ارائه کرده‌اند، تبیین و ارزیابی شده است. نتیجه پژوهش گویای این است که علامه طباطبایی تفاوت ظرفیت انسان‌ها در فهم قرآن نسبت به امور ماورای حس و ماده را، دلیل اصلی وجود بعد باطنی برای قرآن میدانند. اما علامه جوادی آملی، وجود باطن در آیات قرآن را به عنوان مبنای تفسیری خود قلمداد کرده و آن را به‌عنوان یکی از شیوه‌های تفسیری اهل بیت (ع) و رمز جاودانگی قرآن پذیرفته است. مهمترین شاخصه‌های اعتبار باطن از دیدگاه ایشان؛ شامل همگانی بودن فهم قرآن، ذو مراتب بودن قرآن، جواز استعمال لفظ در بیش از یک معنا، هم سویی معارف ظاهری با معارف باطنی است.

کلمات کلیدی:

باطنقرآن، طباطبایی، جوادی آملی، شاخصه ها، ضوابط

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1914310>

